

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5610203656
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5610203656.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. P. - F., U. XXX/X, právne zastúpený JUDr. Pavlom Lackom, LL.M., advokátom so sídlom v D. P., A. X, proti žalovaným: 1/ G.. D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, 2/ P. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., A. XXX/X, o určenie, že žalobca nie je zmluvnou stranou zmluvy o úvere, na odvolanie žalovaného v rade 1/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 15. júla 2019 sp. zn. 8C/97/2010-421, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalobcovi voči žalovanej v rade 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu na určenie, že žalobca nie je zmluvnou stranou Zmluvy o úvere č. 20133 uzavretej dňa 16.04.2007 s veriteľom TOMA úverová a leasingová, a.s., so sídlom Májová 1319, 022 01 Čadca, IČO: 36 664 090, a preto nie je voči žalovanému v rade 1/ zmluvne zaviazaný uhradiť pohľadávky vyplývajúce zo Zmluvy o úvere č. 20133, ktoré boli na žalovaného v rade 1/ postúpené Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.01.2013 (výrok II.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu v súlade s ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP (výrok II.). Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca nie je zmluvnou stranou Zmluvy o úvere č. 20133 uzavretej dňa 16.04.2007 s veriteľom TOMA úverová a leasingová, a.s., so sídlom v Čadci, keďže ako dlžník s uvedenom spoločnosťou zmluvu o úvere (podľa jej obsahu) za účelom poskytnutia úveru na prefinancovanie kúpy nehnuteľnosti pre bytové účely vo výške 360.000,- Sk, za ďalších v zmluve uvádzaných podmienok, neuzatvoril. V Zmluve o úvere č. 20133 je v bode I. (zmluvné strany) uvedené, že zmluvnými stranami sú TOMA úverová a leasingová, a.s. - na strane jednej ako veriteľ a pani P. C., rod. E. a manžel pán H. C. (žalobca) v zastúpení splnomocnenca podľa plnej moci zo dňa 15.02.2007, P. C., rod. E. - na strane druhej ako dlžník. V závere zmluvy sa nachádzajú kolónky pre podpis JUDr. Wieslava Firla, predsedu predstavenstva spoločnosti TOMA úverová a leasingová, a.s. s odtlačkom razítka a podpisom a kolónka s názvom P. C., nad ktorým sa nachádza podpis uvedenej osoby. Kolónka a podpis žalobcu v závere zmluvy sa nenachádza. Aj v prípade, ak v mene účastníka zmluvy koná iná osoba na základe plnej moci, je nevyhnutné zachovať formu právneho úkonu, ktorá nebude vzbudzovať pochybnosti o tom, kto podpisom na nej prejavil vôľu túto zmluvu uzavrieť. Zo záverečnej časti zmluvy preto jednoznačne vyplýva, že zmluvu

podpísala za seba žalovaná v rade 2/, ktorá je jasne označená menom a priezviskom a nad týmito údajmi sa nachádza jej podpis. Podpis žalobcu na zmluve, a to osobne alebo na základe splnomocnenia žalovanej v rade 2/, absentuje. Predmetom vykonaného dokazovania bolo skúmanie aj okolností a obsahu splnomocnenia zo dňa 15.02.2007. V zmysle uvedenej plnej moci mala oprávnenie žalovaná v rade 2/ podpísať zmluvu o úvere za žalobcu - bola splnomocnená na všetky právne úkony súvisiace s uzavretím zmluvy o hypotekárnom úvere za účelom získania finančných prostriedkov z úveru a všetky úkony s tým súvisiace. Hypotekárne úvery v tom čase v zmysle § 68 zákona o bankách, mohli poskytovať len hypotekárne banky. Spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s. hypotekárnou bankou nebola. Aj podľa ďalšieho textu plnej moci boli špecifikované úkony, ktoré mohla žalovaná v rade 2/ v mene žalobcu uskutočňovať v súvislosti s úverovou zmluvou - uzavretie, podpis príkaznej zmluvy a plnej moci pre príkazníka ako sprostredkovateľa úveru, vyplnenie a podpísanie dotazníka, prehlásenie žalobcu, žiadosti o poskytnutie úveru, uzavretie - jednanie a podpis v mene splnomocniteľa - zmluvy o úvere, zmluvy o zriadení záložného práva a s ňou súvisiaceho návrhu na vklad záložného práva, plnej moci v prospech splnomocnenca, ktorý plne zastúpi splnomocniteľa v konaní o návrhu na vklad záložného práva. Z hľadiska obsahu preto posúdil plnú moc zo dňa 15.02.2007 ako špeciálne plnomocenstvo, ktoré oprávňovalo žalovanú v rade 2/ ako splnomocnenca na určitý druh právnych úkonov, a to súvisiacich so zmluvou o hypotekárnom úvere za účelom získania finančných prostriedkov z úveru. Plnú moc zo dňa 15.02.2007 je dôvodné považovať za neurčitú a nezrozumiteľnú a v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj za neplatnú. Žalobca ako splnomocnenec v plnej moci zo dňa 15.02.2007 neprejavil vôľu, s akým subjektom má byť zmluva o úvere uzavretá a ani neprejavil vôľu ohľadne tej skutočnosti, v akej výške má byť úver čerpaný. V tejto súvislosti v neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že účelom, kvôli ktorému žalobca udelil žalovanej v rade 2/ plnú moc na uzavretie zmluvy o úvere, bola potreba získania finančných prostriedkov na vyplatenie dlhu na nájomnom približne v sume 20.000,- Sk. Podľa tvrdenia žalobcu v konaní, nedoplatok na nájomnom predstavoval dvakrát po 10.000,- Sk. Uvedené tvrdenie žalobcu v konaní stranami sporu nebolo popreté. Žalovaná v rade 2/ však uzavrela zmluvu o úvere na sumu 360.000,- Sk, čo je neúmerne vyššia suma ako bol nedoplatok, ktorý mal byť dôvodom na uzavretie zmluvy o úvere. Navyše čiastka z úverových prostriedkov poskytnutých spoločnosťou TOMA úverová a leasingová, a.s., nebola ani použitá na vyplatenie dlhu na nájomnom. Úverové prostriedky boli poukázané na účet, ktorý žalobca nepozná a nikdy s týmito prostriedkami ani nedisponoval. Účel, na ktorý žalobca udelil plnú moc žalovanej v rade 2/, nebol naplnený vôbec v dôsledku svojvoľného konania žalovanej v rade 2/. Identickými vadami trpí aj Zmluva o zriadení záložného práva č. 20133 zo dňa 16.04.2007, na ktorej je uvedený v časti podpisov iba podpis žalovanej v rade 2/ bez podpisu žalobcu. Rovnakými obsahovými náležitosťami trpí aj Dotazník k návrhu úverovej zmluvy. Nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného v rade 1/, že žalobca nikdy nenamietal, že nebol zmluvnou stranou zmluvy o úvere. Z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca už pri prvom výsluchu na pojednávaní dňa 16.05.2016 uvádzal skutočnosti, pre ktoré si myslí, že nie je zmluvnou stranou zmluvy o úvere, pričom aj súd na základe skutkových tvrdení bol povinný skúmať, či boli dodržané zákonné podmienky platnosti právneho úkonu z úradnej povinnosti. Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že obchodná spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s., ktorá ako veriteľ vystupovala vo viacerých zmluvných vzťahoch pri poskytovaní úverov, nemožno v prípade jej postupov pri uzatváraní zmlúv ospravedlniť absenciu podpisu jedného z účastníkov zmluvy. U takéhoto veriteľa sa vyžaduje vyššia miera odbornosti a právnych vedomostí, pokiaľ sa týka naplnenia všetkých podmienok platnosti právneho úkonu, pričom u spotrebiteľov takéto dodržiavanie podmienok sa nevyžaduje.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v rade 1/. Namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie na pojednávaní 17.06.2019 pripustil uznesením zmenu žaloby, na tomto pojednávaní nebola prítomná žalovaná v rade 2/, ktorej nebola doručená a nemohla sa k nej vyjadriť (bod 1.). V konaní namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie a námietku opieral o rozsudok NS SR 3Obdo 7/2009, s ktorou sa súd prvej inštancie nevysporiadal (bod 2.). V konaní ďalej namietal, že pokiaľ sa žalobca domáhal určenia, že nie je účastníkom - zmluvnou stranou - Zmluvy o úvere č. 20133 s veriteľom TOMA úverová a leasingová, a.s., aj tento subjekt mal byť účastníkom konania a nositeľom pasívnej vecnej legitímácie (bod 3.). Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tvrdením žalobcu v žalobe, že 16.04.2007 spolu s manželkou uzavreli Zmluvu o úvere č. 20133 s TOMA úverová a leasingová, a.s. Žalobca sa tým prihlásil k uvedenej úverovej zmluve, vždy ju považoval za svoj záväzok a takto v písomnej podobe potvrdil, že je účastníkom uvedenej zmluvy. Po 6-tich rokoch nemôže žalobca tvrdiť, že je to naopak (bod 4.). Za nesprávny považuje aj výrok o trovách konania, keďže trovy konania by mala hradiť aj žalovaná v rade 2/. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že v pôvodnej žalobe bolo

9 petítov a žalobca uspel s jedným zmeneným petítom, čo pri rozhodovaní o trovách konania nebolo zohľadnené. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť.

3. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného v rade 1/ žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Pokiaľ žalovaný v rade 1/ namietal, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 17.06.2019 rozhodol o zmene žaloby a uznesenie nedoručil žalovanej v rade 2/, je potrebné uviesť, že návrh na zmenu žaloby podal žalobca na súd už 21.05.2016, pričom tento návrh bol žalovanej v rade 2/ doručený, s jej obsahom bola oboznámená a rovnako mala vedomosť o pojednávaní, na ktorom sa rozhodlo o zmene žaloby. Žalovaná v rade 2/ v zmysle § 365 ods. 2 CSP mala možnosť prípadné vady uznesenia namietat' v rámci opravného prostriedku. Žalovaný v rade 1/ žalovaný v rade 2/ nezastupuje a nemá v jej mene oprávnenie podávať opravné prostriedky. Z tohto dôvodu považuje argumentáciu žalovaného v rade 1/ ohľadom tohto bodu odvolania za irelevantnú. Vo vzťahu k bodom 2.a 3. odvolania - námietka pasívnej vecnej legitímácie a že účastníkom konania mal byť aj pôvodný veriteľ - spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s., je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie rozhodoval o tom, či je zaviazaný uhradiť žalovanému v rade 1/ pohľadávky, ktoré na neho boli postúpené zo Zmluvy o úvere č. 20133. Rozhodoval teda výlučne o záväzkovom vzťahu medzi ním a žalovaným v rade 1/. Pôvodný veriteľ (spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s.) pohľadávky postúpil a teda nebol dôvod, prečo by tento pôvodný veriteľ mal byť účastníkom konania. Zmena účastníkov nastala v predmetnom konaní na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodu postúpenia pohľadávok, a to na podnet postupcu. Právny zástupca vtedajšieho postupcu uvádza vo svojom faxovom podaní z 19.03.2013, že došlo k postúpeniu pohľadávky a tým (postupca) stratil pasívnu legitímáciu. Pokiaľ právny zástupca žalovaného v rade 1/ tvrdí, že žalovaný v rade 1/ nemá pasívnu vecnú legitímáciu, je to v rozpore s jeho vlastným tvrdením a podaním z 19.03.2013. Za nedôvodnú považuje aj odvoláciu námietku ohľadom formulácie, že „žalobca 16.04.2007 spolu s manželkou uzavreli Zmluvu o úvere č. 20133 s TOMA úverová a leasingová a.s." Je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa oboznámil s jeho výpoveďou a s listinnými dôkazmi uvedenými v spise. Ako bolo uvedené na pojednávaní dňa 17.06.2019, nemal právne vzdelanie a v čase podania žaloby nebol právne zastúpený. Preto uvedené obsahové znenie žaloby je potrebné vykladať na všetky uvádzané okolnosti. Za nedôvodnú považuje aj odvoláciu námietku ohľadom rozhodovania o náhrade trov konania. Podľa výroku, ako účastník (žalobca) má nárok na náhradu trov voči všetkým žalovaným. Žalovaný v rade 1/ žiadnym spôsobom nezdôvodňuje, na základe akých skutočností by mala byť na náhradu trov konania zaviazaná výlučne žalovaná v rade 2/. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, pôvodná žaloba (a jej petít) už neboli predmetom konania. Ako žalobca nemohol byť v tomto ohľade neúspešný, keďže súd prvej inštancie o pôvodnom petíte nerozhodoval.

4. Žalovaný v rade 1/ k vyjadreniu žalobcu (tzv. replike) k bodu 1. odvolania poukázal na ust. § 142 ods. 2 CSP, pričom zdôraznil, že odvolanie v prospech žalovanej v rade 2/ nepodáva, ale namietka procesnú vadu konania. K bodu 2. a 3. odvolania uviedol, že aj keď zmena návrhu umožnila súdu rozhodovať o záväzkovom vzťahu žalobcu s ním, s ohľadom na prvú časť výroku mal byť účastníkom konania aj pôvodný účastník zmluvy o úvere, a to spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s. K bodu 5. odvolania zotrval na svojom stanovisku, že žalobca až po 6-tich rokoch od podania žaloby navrhol zmenu žaloby, kde uviedol, že nie je účastníkom tejto zmluvy. Zotráva na svojom stanovisku ohľadom bodu 6. odvolania, že súd prvej inštancie dôsledne neposúdil zásadu úspechu strán v spore vzhľadom k tomu, že uspel s deviatimi petítmi.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému vyjadreniu (tzv. duplike) žiadal rozsudok ako správny potvrdiť a tvrdenia žalovaného považoval za nedôvodné. Vo vzťahu k bodu 1. odvolania uviedol, že ak by v tomto prípade aj išlo o procesnú vadu, môže ju na základe opravného prostriedku namietat' len strana, ktorá by mohla byť vadou ukrátená sna svojich právach, t.j. žalovaná v rade 2/. Vo vzťahu k bodom 2. a 3. odvolania a vyjadrenia žalovaného v rade 1/ uviedol, že prvostupňový súd rozhodol o tom, či je zaviazaný uhradiť žalovanému v rade 1/ pohľadávky, ktoré na neho boli postúpené zo zmluvy o úvere č. 20133. Rozhodol teda výlučne o záväzkovom vzťahu medzi ním a žalovaným v rade 1/. Pôvodný veriteľ pohľadávky postúpil a teda nebol dôvod, prečo by tento pôvodný veriteľ mal byť účastníkom konania. Otázku, či žalobca je zmluvnou stranou zmluvy o úvere č. 20133, súd prvej inštancie posudzoval len ako predbežnú otázku. Vo vzťahu k bodu 4. opätovne uvádza, že v čase podávania žaloby nemohol vedieť, či zmluva bola uzatvorená vo vzťahu k nemu platne alebo neplatne. K uvedenému záveru sa dopracoval prvostupňový súd po dlhoročnom súdnom spore, a to na podklade dôvodov, ktoré podrobne v rozsudku uviedol. Opätovne zdôrazňuje, že nebol v čase podania žaloby právne zastúpený. Vo vzťahu k bodu

5. uviedol, že tvrdenia žalovaného v rade 1/ o uplatnení zásady úspechu v konaní podľa jeho výkladu sú nedôvodné, keďže žalovaný v rade 1/ nemohol byť v spore úspešný, keďže súd prvej inštancie o pôvodnom petite nerozhodoval.

6. Žalovaná v rade 2/ sa k podanému odvolaniu žalovaného v rade 1/ a ani k ďalším vyššie uvádzaným podaniam žalobcu a žalovaného v rade 1/ písomne nevyjadřila.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý na základe podaného odvolania žalovaným v rade 1/ ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Záver súdu prvej inštancie, ktorý vyhovel žalobe žalobcu na určenie v zmysle § 137 písm. c) CSP, že nie je zmluvnou stranou Zmluvy o úvere č. 20133 uzavretej dňa 16.04.2007 s veriteľom TOMA úverová a leasingová, a.s. a preto nie je voči žalovanému v rade 1/ zmluvne zaviazaný uhradiť pohľadávky vyplývajúce zo Zmluvy o úvere č. 20133, ktoré prešli na žalovaného v rade 1/ Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 08.01.2013, je vecne správny. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, na základe ktorého vyvodil správne právne závery o dôvodnosti podanej žaloby, pričom v konkrétnostiach poukazuje na vyhodnotenie skutkových okolností a zaujaté právne závery uvedené v bodoch 25. - 30. odôvodnenia rozsudku, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a na ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia aj odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Odvolací súd považoval za dôvodné za zaoberať vecnou správnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného v rade 1/, ktoré nepovažoval za dôvodné. Zo zápisnice o pojednávaní z 17.06.2019 vyplýva, že súd prvej inštancie po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline uznesením z 10. apríla 2019 sp. zn. 7Co/53/2019-397, ktorým bol zrušený predchádzajúci (prvý) rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 03.11.2017 sp. zn. 8C/97/2010-305, rozhodoval o zmene žalobného návrhu na základe písomného podania žalobcu z 21.05.2016 (č.l. 243 spisu). Súd prvej inštancie vychádzal zo zaujatého právneho názoru odvolacieho súdu v uznesení z 10. apríla 2019 sp. zn. 7Co/53/2019, ako aj v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/291/2017-276 z 28.02.2017. Pokiaľ na pojednávaní konanom dňa 17.06.2019 pri vyhlásení uznesenia o zmene návrhu žalovaná v rade 2/ nebola prítomná, žalovaná v rade 2/ mohla uplatňovať svoje procesné práva po zmene žaloby, keďže na pojednávanie bola riadne a včas predvolaná. Pokiaľ sa jedná o nenaplnenie procesných podmienok uvedených v § 142 ods. 2 CSP, odvolacie námietky žalovaného v rade 1/ nemohli byť dôvodné, keďže porušenie procesných práv mohla namietkať žalovaná v rade 2/, ktorá sa však proti rozsudku súdu prvej inštancie neodvolala.

10. Čiastočne s pasívnou legitímáciou žalovaného v rade 1/ sa súd prvej inštancie vysporiadal v bode 26. odôvodnenia rozsudku, ktoré vychádzajú zo záverov výsledkov vykonaného dokazovania a ktorých správnosť žalovaný v rade 1/ na základe podaného odvolania nevyvrátil. Neobstoja odvolacie námietky žalovaného v rade 1/ ohľadom jeho pasívnej legitímácie, resp. že pasívne legitimovaný mal byť aj ďalší subjekt - pôvodný účastník zmluvy o úvere, spoločnosť TOMA úverová a leasingová, a.s. Je potrebné totiž vychádzať zo zmyslu a účelu podanej žaloby žalobcu, podstatou ktorej bolo určenie (a preukázanie), že Zmluvu o úvere č. 20133 z 16.04.2007 ako dlžník s veriteľom - spoločnosťou TOMA úverová a leasingová, a.s. neuzatvoril. Prvú aj druhú obsahovú časť výrokového znenia zmenenej žaloby treba chápať zo vzájomnej súvislosti (že zmluvu žalobca neuzavrel a že nie je povinný žalovanému v rade 1/ plniť) a vo vzájomnej jednote; že po uzavretí (prvej) zmluvy došlo k následnému postupovaniu pohľadávky v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a žalovaný v rade 1/ je subjektom, vo vzťahu k ktorému by mal žalobca (ak by zmluvu uzatvoril) povinný plniť. V tomto kontexte súd prvej inštancie správne v bode 25. odôvodnenia uviedol, že žalobca má na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP naliehavý právny záujem, keďže aj v zmysle podmienok uvedených v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s podmienkami § 290 a nasl. CSP, z hľadiska žalobcu ako spotrebiteľa bolo potrebné prihliadať na okolnosti uzavretia tohto zmluvného vzťahu s dôrazom na to, že bolo na pôvodnom veriteľovi pri uzatvorení zmluvného vzťahu dodržiavať všeobecné podmienky ustanovené Občianskym zákonníkom (§ 43), ako aj osobitným zákonom č. 258/2001 Z.z. V tomto kontexte odvolací

súd za nedôvodné považoval odvolacie námietky žalovaného v rade 1/ uvedené v bode 5. odvolania ohľadom toho, akým spôsobom sa žalobca ako spotrebiteľ domáhal svojich práv na súde na základe podanej žaloby, keď odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie prihliadal na skutočnosť, že žalobca sa ako spotrebiteľ domáhal porušenia svojich práv v uzavretom spotrebiteľskom vzťahu.

11. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj vo výroku o trovách konania, keď v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi ako úspešnej strane nárok na náhradu trov (voči žalovaným v rade 1/ a 2/) v plnom rozsahu. Rozhodovanie o trovách konania súdom prvej inštancie je potrebné hodnotiť v kontexte skutočností uvedených v bode 10 tohto odôvodnenia, t.j. že žalobca na základe podanej žaloby sa domáhal v konaní ochrany dotknutých práv a oprávnených záujmov, pričom v dôsledku uvedeného charakteru (spotrebiteľského) vzťahu súd prvej inštancie z úradnej povinnosti usmerňoval žalobcu (na základe vyslovených právnych záverov v uzneseniach Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/291/2017-276 a 7Co/53/2019-397), akým spôsobom si má v konaní tieto práva uplatňovať.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalobcovi proti žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanej v rade 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže táto sa proti rozsudku súdu prvej inštancie neodvolala. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)